

Somanın Kozanlı köyünden Saidoğullarından Memed Aliođlu Memedin ölüm cezasına çarptırılması hakkında

(Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 10/VI/1937 - Sayı : 3627)

No.
1003.

Somanın Kozanlı köyünden Çerkes Hasan kızı Hatice ile aynı köyden Karaçamlioğullarından Sadıkoğlu Çoban Hüseyini taammüden öldürmekten suçlu yine aynı köyden Saidoğullarından Memed Aliođlu 1323 doğumlu Memed hakkında Manisa Ağır ceza mahkemesince verilen ölüm cezasının hafifleştirilmesini ve değiştirilmesini istilzam eden bir sebep görülemediğinden Teşkilâtı esasiye kanununun 26 ncı maddesine tevfikân cezanın infazına karar verilmiştir *(Cild 13 - Sayfa : 62 ve Cild 19 - Sayfa 2,53)*.

4 haziran 1937

Birinci kânun 1936 : şubat 1937 aylarına aid Divanı muhasebat raporuna dair

(Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 15/VI/1937 - Sayı : 3631)

No.
1004

Divanı muhasebatça birinci kânun 1936 : şubat 1937 aylarına aid muamelât hakkında tanzim edilmiş olan rapor üzerine Divanı muhasebat encümeni tarafından yazılan aşağıdaki mazbata tasvib edilmiştir *(Cild 17 - Sayfa : 28 ve Cild 18 - Sayfa : 168 ve Cild 19 - Sayfa : 91)*.

7 haziran 1937

DİVANI MUHASEBATIN MÜTALEASI

1 — Evkaf umum müdürlüğü memur mürü iken muntazam borçlar kontorolluğuna tayin kılman Kenanın İstanbul - Ankara zati harcırahı olarak tahakkuk ettirilip vize için Divana gönderilen 9 - X - 936 tarihli ita emrinin tetkikinde:

Tayin emrini İstanbulda Gülhane hastanesinde tedavide iken tebelluğ ettiğinden dolayı memuriyeti dairesine avdet için harcırah tahakkuk ettirildiği görülerek tahvilen veya terfian tayin olunanların harcırahları hini tayinlerinde mezunen başka bir mahalde bulunsalar dahi memuriyeti sabikaları mevkiinden harcırah verileceği harcırah kararnamesinin 23 ncü maddesi ahkâmından olup eski memuriyet mahalli Ankara bulunan mumaileyhe İstanbuldan itibaren harcırah tahakkuk ettirilmesi sebebinin izahı hakkında muhasebe müdürlüğüne yazılan istizah müzekkeresine zat işleri müdürlüğünden alınıp gönderilen cevapta,

Divanın istizahı üzerine Kenan tarafından yazılan itiraz istidasının bağlı bulunduğu beyanile ita emirleri tekrar vize için Divana gönderilmiş ve bahsedilen dilekçe mündericattın, vücudundaki hastalıkların tedavisi için yol masrafı verilerek İstanbula gönderildiği ve ikinci bir raporla temdidi mezuniyet yaptırdığı ve mezuniyetinin hitamından evvel kontrolluğa tayin emrini İstanbulda tebelluğ ettiği ve tayin emrini tebelluğ ettiğinde tedavisi hitam bulmadan Ankaraya gelerek işe başladığı ve tedavinin devamına zaruret bulunduğundan tekrar İstanbula gittiği ve vaziyetin harcırah kararnamesinin 23 ncü maddesi ahkâmına tevafuk etmediğinden harcırahın verilmesi, maalinde bulunduğu anlaşılmıştır.

Hasta memurlara memur kanununun 84 ncü maddesine tevfi kan müddeti hizmetlerine göre mezuniyet verilmekte olmasına ve harcırah kararnamesinin 23 ncü maddesinde tahvilen veya terfian tayin olunanların harcırahları hini ta-

DİVANI MUHASEBAT ENCÜMENTİ
MAZBATASI

Birinci kânun 1936 - şubat 1937 aylarına aid olup Divanı muhasebat reisliğinin 7/IV/1937 tarihli ve 115133/864 numaralı tezkeresile gönderilen üç aylık rapor encümenimizce tedkik olundu. Raporun fıkralarına mütenazır olarak ittihaz kılman kararlar aşağıda yazılmış ve Umumî heyete arzedilmek üzere sunulmuştur.

1 — Uhdelerinde memuriyet bulunmadığı halde bir memuriyete tayin olunanların harcırahı hini tayinlerinde mütemekkin oldukları mahalden ve tahvilen veya terfian veya tenzilen tayin olunanların harcırahı hini tayinlerinde mezunen başka bir mahalde bulunsalar dahi memuriyeti sabikaları mevkiinden tayin oldukları memuriyet merkezine kadar olan mesafeye göre hesab olunur. «diye yazılı olan harcırah kararnamesinin 23 ncü maddesine nazaran eski ve yeni memuriyetleri aynı şehir dahilinde olan memurlara her ne sebeble olursa olsun mezun buldukları mahalden itibaren harcırah itasına imkân olmayıp bu kabil memurlardan memur kanununun 84 ncü maddesinin (d) fıkrası mucibince memleket dahilinde bir müessesesi sıhhiyede tedavi olunanlardan tahvili memuriyet edenlerin yol masraflarının işbu madde kanuniye hükmüne göre itası lâzım geleceği yolundaki Divan kararı musib görülmüştür.

ynlerinde mezunen başka bir mahalde bulun-
salar dahi memuriyeti sabıkaları mahallinden
hesab ve tesviye olunacağı sarahaten yazılı
ve memuriyeti sabıka mahallinin Ankarada bu-
lunmasına binaen mumaileyhe İstanbuldan
itibaren harerrah tahakkuk ve tesviyesi har-
crrah kararnameşi ahkâmına muhalif bulunduğu
ve ancak sözü geçen 84 ncü madde ahkâmına
tevfikan sıhhî bir müessesede tedavi edildiđini
tevsik ettiği takdirde daire bütçelerine konul-
muş olan tedavi ve yol masrafı tertibinden
yol masrafı tesviye edilmesi lâzım geleceği ci-
hetle daimî memurlar misilli harcrrah tahsisa-
tımdan tahakkuk ettirilen seyahat ve infikâk
ve muvasalat yevmiyelerile yol masrafına aid
sözü geçen ita emirlerinin vizesine imkân
olmadığından Maliye vekâletine iade kılın-
mıştır.

2 — Malûliyeti hasebile 28 - IV - 1339 tari-
hinde hizmetine göre tahsis edilen 1202 kurusla
tekaüde sevk muamelesi yapılan Binbaşlı Ali
Nakînin dairesince tanzim olunub vize için Diva-
na gönderilen terfi muamelesinin reddi hakkın-
da ikinci daire kararma istinaden yazılıp Millî
Müdafaa vekâletine tevdi olunan 23 - X - 1936
tarihli ve 104928/4552 sayılı taktire itirazın mu-
maileyh tarafından verilen ve hülâsaten malûli-
yetinin vazife esnasında ve vazifeden mümbais
olarak husule geldiği ve Haydarpaşa hastane-
sine yapılan muayenede bir kaç yüz zabıtın
2, 3 saat gibi çok kısa bir zamanda ve sathi ola-
rak gözden geçirilmiş olması ve malûliyeti sıra-
sında tedavi edildiği Bandırma hastanesinin
yanması ve kuyudatın mahvolması dolayısıyla
malûliyetinin vesaikle tevsik edilemediği beya-
nından ibaret bulunan 19 - X - 1936 tarihli di-
lekçe üzerine ledelistifsar Millî Müdafaa vekâ-
letinden alınan 6 - II - 1936 tarihli ve 36 - 4126/
33318 sayılı tezkerede,

Her hangi bir harpte malûl olub ta muayyen
bir zamanda iddiayı hak etmeyenlerin hakları-
nın sukut edeceği hakkında bir hüküm olmadığı
ve malûl olan şahıs bu talep ve iddiasını dile-
diđi bir zamanda yapmak hakkına malik olduğu
ancak bu işin evveliyatında dereceye girmemesi
ve sonradan mevcut mevzuata göre dereceye
girmesi de yapılan idarî bir hatanın tashihinden
başka bir şey olmadığı beyanile keyfiyetin umu-
mî heyette tetkiki istenilmiş olmakla 2514 sayılı

2 — 28.IV.1339 tarihinde hizmet müddetine
göre âdiyen tekaüd edilen emekli binbaşlı Ali
Nakînin vazife malûlü olduğu beyanile bu kere
kendisine malûliyet maaşı tahsisi cihetine gidil-
mesi üzerine Divanı muhasebat umumî heye-
tince verilen karar Encümenimizce dairesi nez-
dinde ve dosyası üzerinde incelendi. Adı ge-
çenin sicilinde vazife malûlü bulunduđuna dair
evelce bir kayıd ve işaret olmamakla beraber
tekaüdünden evel ve ondan sonra aldığı ra-
porların malûliyetini vazifeye bağlıyacak sa-
rih hükümleri ihtiva etmediği ve hattâ bunların
yekdiđerine mübayin olduğu ve tekaüdünden
13 sene sonra muhtelif doktorlardan aldığı ra-
porlarda malûliyetin vazifeden mümbais ve va-
zife esnasında hâdis olduğunu ispata kâfi ol-
mayıp mevcut hastalığın tedavi edildiğine şe-
hadet mahiyetinde bulunduğu cihetle Divanca
yapılan muamele yerinde görülmüştür.

kanununun 73 nci maddesi hükmünce teşekkül eden heyette müddeiumuî huzurile yapılan tetkikat neticesinde,

Munaileyhin tahsis dosyasında vaka zamanına aid rapor bulunmadığı ve hastalığı tevliid eylediği iddia olunan romatizmaya vazife esnasında tutulmuş ve bu hastalıktan tedavi edilmiş olduğunun kaydı resmî ile tevsik edilemediği ve tekaüd edildiği zaman elde bulunan raporu nazara alınmayarak adiyen ve malûlen tekaüdü nün icra kılınmış bulunduğu ve tekaüdünden bir buçuk ay evvele aid 4 - III - 1339 tarihli rapor hakkında Millî Müdafaa vekâleti sıhhiye dairesince yazılan ve dosyasında mevcut olan 26 - VI - 1935 tarihli derkenarda malûliyetin derece dahiline girmediği gösterilmiş iken tekaüdüğü tarihinden sonra Haydarpaşa Hastanesince yapılan muayenesine aid şubat 1340 ve son muayenesini gösteren Ankara Merkez Hastanesinin 17 - IX - 1936 tarihli raporunda malûliyetin derece dahiline girdiği gösterilmekte ise de bu raporların tekaüdü tarihinden sonraya taallûk eylediği ve tekaüdünden şimdiye kadar on seneden fazla bir zaman geçtiği halde tekaüdü nün müteakib yapılan muameleye itirazen dairesi aleyhine o zaman meri ahkâma göre salâhiyetli mercie idarî dava ikame eylememiş bulunduğu ve 23 - X - 1936 tarih ve 104928/4552 sayılı takirde yazılı red sebeplerinin tadilini icab ettirir esbabı kanuniye gösterilmediği cihetle talebinin reddi ve tahsis evrakının leffi ile keyfiyetin Millî Müdafaa vekâletine işarı kararlaştırılmıştır.

Munaileyh Meclisi Âli Erzuhal encümenine dahi müracaat ederek itirazda bulunmuş ve bu husus hakkındaki mütalea 4 - I - 1937 tarihli ve 110157/98 numaralı tezkere ile mezkûr encümenine arz edilmiştir.

3 — Amele yevmiyelerine aid olarak Yüksek ziraat enstitüsü muhasebe müdürlüğünce bittanzim vize edilmek üzere Divana gönderilen 14-II-1936 tarihli iki krtı ita emrinin tetkikinde:

Ziraat vekâleti bütçesinin 847 nci masrafı unumiye faslına aid ve bütçede yazılı izahat mucibince amele yevmiyelerinin 847 nci fasıldan tesviye edilmesi iktiza ettiği halde müstahdemini muvakkate tertibinden tahakkuk ettirildiği görülmüş olmakla sebebinin izahı ve

3 — Amele ve işçiler devair bütçelerindeki daimî ve muvakkat müstahdeminin sınıfına dahil olmayıp bunların ücretleri bütçenin masraf tertiplerinden verilmekte olmasına ve nitekim Ziraat enstitüsü bütçesinin 847 inci faslının izahında «amele, usta ve çırak» yevmiyelerinin bu fasıldan verileceği yazılı bulunmasına göre tertibe ademi mutabakat noktasından Divanı muhasebatın yaptığı red muamelesi yerinde görül müştür.

amelenin nerede ve ne işte çalıştırıldıklarının gösterilmesi için yapılan istizaha muhasebe müdürlüğünden alınan cevapda: Amelenin Enstitü civarına dikilecek ağaç çukurlarının ihzarmında çalışmış olduklarına dair alınan mucibname sureti ile masarifi umumiye faslında tahsisat kalmadığından amele yevmiyelerinin müstahdemini muvakkate tertibinden tesviye edilmesi müsaadesini mütezammın olarak Rektörlüğe yazılan müzekkerenin raptedilerek ita emirlerinin vizesi talebinde bulunulmuştur.

Bütçe kanununun 5 nci maddesinde: (Muvakkat veya senein muayyen mevsimine mahsus hizmetlerle müstesna veya zarurî ahval dolaysile kadro dahilindeki memur ve müstahdemlerle ifası mümkün olmayan hizmetler için kadroya dahil olmaksızın şehri ücretli veya yevmiyeli müstahdemler kullanmak caizdir. Bu kabîl müstahdemlerin ücret ve yevmiyeleri munhasıran aid oldukları daire bütçesindeki muvakkat müstahdemler tertibinden verilir) denilmesine göre müstahdem sınıfına dahil bulunmayan amele ve işçi yevmiyelerinin muvakkat müstahdemler tertibinden tesviyesi yukarıda söylenen bütçe kanunu ahkâmına uygun olmadığı ve esasen amele, işçi ve çırak yevmiyelerile bahçe masraflarının 847 nci fasıldan tesviyesi dahi mezkûr fasıl izahatındaki sarahat icabatından bulunduğu cihetle bütçedeki tertibe tevafuk etmemesi hasebile ita emirleri vize edilmeyerek Ziraat vekâletine iade kılınmıştır.

4 — Tekaüdlüğünü resmen istedikten sonra vekâlet emrine alınmış iken son maaşı olan 45 lirayı iki sene almadığı beyanile tekaüd muamelesinin buna tekaddüm eden maaş üzerinden yapıldığı ve şu suretle vekâlet emrinde iken tekaüd edilmiş olmasına göre son maaşı iki sene almış olmak kaydının merfu olacağı iddiasile Kırşehir orta mekteb müdür ve türkçe muallımlığından mütekaid Ömer Genç tarafından verilen 6 - X - 936 tarihli dilekçe üzerine ledelistifsar Maarif vekâletinden alınan 11 - XI - 936 tarihli ve 88079 sayılı tezkerede mumaileyhin isteği üzerine emekliye çıkarılarak son memuriyet aylığını iki yıl almadığından ötürü 1683 sayılı kanunun 6 nci maddesine göre bir evvelki aylığı üzerinden emekli aylığı bağlanmış olmakla yapılan işin doğru ve kanuna uygun olduğu bildirilmiş olmakla keyfiyet 2514 sayılı Divan kanununun

4 — Memurin kanununun mevaddı mahsusasına tevfikân vekâlet emrine alınmak, tekaüde sevk demek olmamasına ve mansub olsun veya vekâlet emrinde bulunsun filî hizmet müddeti 25 seneyi dolduran her memur tekaütlüğünü istemek hakkına malik bulunmasına göre vekâlet emrine alınmasına karar verilmiş iken tekaütlüğünü istiyen memurlara 1683 numaralı askerî ve mülkî tekaüd kanununun altıncı maddesinin sarahati dairesinde muamele ifası muvafık ve kanunî görülmüştür.

73 ncü maddesi mucibince teşekkül eden heyette müddeiumumi huzurile tetkik olundu. Neticede:

Müstedî Ömer 9 - VIII - 932 tarihli arzuhal ile tekaüdlüğünü talep etmiş ve kendisinin vekâlet emrine alınması Maarif vekâleti inzibat komisyonunca 8 - VIII - 932 tarihinde kararlaştırılmış olup inzibat komisyonu kararlarının tebliğe muhtaç olmaksızın lâzımülnifaz bulunduğu Meclisi âlice müttehaz 25 - IV - 935 tarih ve 862 numaralı kararla müeyyed bulunmamasına binaen vekâlet emrine alınma keyfiyeti tekaüdlük talebine tekaddüm etmiş olmakla beraber bu muamelelerin, vekâlet emrine alınanlardan iş başında otuz seneyi doldurmuş olanların tekaüde sevklerini icab ettiren ve tarihi neşrinden muteber olan 1 - I - 935 tarihli ve 2658 numaralı kanunun neşrinden evvel geçmiş olması hasebile bu hâdisede dairesince tekaüde sevk vaziyeti mevzu bahis olmayıp mumaileyhin tekaüdlüğü yukarıda zikredildiği üzere vekâlete verilip 10 - VIII - 932 tarihinde kayda geçen 9 - VIII - 932 tarihli dilekçesiyle vaki talebine müstenid bulunmuş ve binaenaleyh dairesince tekaüde sevk edildiği yolundaki iddia varid görülememiş olmakla tekaüd maaşının hini tekaüdünde iki sene almamış olduğu son maaşı üzerinden tadilen tashihi talebinin reddi kararlaştırılmıştır.

5 — Posta, telgraf telefon umum müdürlüğünden alınan 4 - XII - 1937 tarihli ve 4613 sayılı tezkerede (22 lira maaşlı Sivas posta müdürü iken Posta, telgraf müdürlüklerinin tevhid ve bu memuriyete telgraf müdürünün tayini dolayısıyla 28 - VII - 1928 tarihinde açıkta kalan ve bir sene dört ay açık maaşı aldıktan sonra 28 - II - 1929 tarihinde 20 lira maaşla Malatya müdürlüğüne tayin ve bu 20 lira maaşla iki ay üç gün hizmet ederek maaşı sabıki olan 22 liraya irtika eden ve beş ay 27 gün 22 lira maaşı alarak talebi üzerine tekaüdü iera kılınmış olan Halisin tekaüdlüğü, son memuriyet maaşını iki sene almamış olduğu için her ne kadar bir evvelki maaşı olan 20 lira üzerinden iera kılınmış bulunmakta ise de mumaileyh istida ile bu kere tekrar müracaatla maaşının 22 liradan 20 liraya tenezzülü, kendi sunutaksiri ile olmayan 788 numaralı memurin kanununun 85 ncü maddesi mucibince kendisinin son memuriyetine muadil bir yere tayini lâ

5 — Tekaüd kanununun altıncı maddesinin sarahatine göre talebile tekaüd olanların son memuriyet maaşını iki sene almaları şart olub 2 sene almayanların bu son maaşlara tekaddüm eden evvelki maaşları üzerinden tekaüdlüklerinin icrası lâzım gelmesine ve Yüksek Meclisin 697 numaralı kararı da bunu teyid eder mahiyette bulunmasına binaen her ne suretle olursa olsun son memuriyet maaşını iki sene almamış olanların bir evvelki maaşı üzerinden tekaüdlüklerinin icrası zarurî olub ondan evvelki maaşlara gidilmesi kanunun sarahatine uygun görülememiştir.

zım gelirken böyle bir memuriyetin bulunmaması hasebile daha fazla açıkta kalmamasını teminen 20 lira maaşla Malatya posta müdürlüğüne tayin edilmesinden mütevellid bulunduğu binaen memuriyetinin lağvinden evvel ve tekaüdüğünün icrası anında almakta bulunduğu 22 lira ile geçen müddetlerin tevhidine suretile tekaüd maaşının 22 lira üzerinden tahsisini dilemekte ve bu dileği şayanı kabul görülmekte olduğundan bahsile tekaüdiyesinin 22 lira üzerinden tahsisi mümkün olup olmayacağına tesbit ve işarı talebinde bulunulmuş olmakla Divan kanununun 73 nci maddesi mucibince teşekkül eden heyette müddei umumî huzur ile yapılan tetkikat neticesinde :

Meclisi Âlice ittihaz buyurulan 697 sayılı kararda (1683 numaralı askerî ve mülkî tekaüd kanununun altıncı maddesi tahdidî bir hükmü ihtiva ve tazammun etmek dolayısıyla :

1 - Son memuriyet maaşını iki sene müddetle almamış bir memurun bundan evvelki memuriyet maaşı son maaşına müsavi ise son memuriyet maaşını iki sene müddetle almış bulunub bulunmamasına bakılmaksızın mezkûr maddenin (iki sene almayanların tekaüd maaşları bu son maaşlara tekaddüm eden evvelki maaşları üzerinden tahsis olunur.) mutlak hükmü muvacihesinde evvelki memuriyet maaşı üzerinden tekaüd edilmesi zaruridir.

2 - Evvelki memuriyet maaşı son memuriyet maaşından dün olan memurlar hakkında dahi birinci fıkradaki hükmün cari olması lâzım gelir . diye yazılı olmasına ve mumaileyh Halisin Sıvasta kadro dolayısıyla açıkta kalıb bir derece dün maaşla Malatya posta müdürlüğünü tavan kabul ile tayininden iki ay üç gün sonra maaşı sabıkı 22 liraya irtikâ ederek bu miktar maaşı beş ay 27 gün aldıktan sonra talebile tekaüdü icra kılınmış bulunmasına göre bahsi geçen kararın ikinci fıkrası sarahatı karşısında iki sene almadığı son memuriyet maaşının bir derece dündeki memuriyet maaşı üzerinden yapılan tahsis muamelesinin kanuna ve tatbikata uygun bulunması hasebile tadiline mahal bulunmadığına karar verilmiştir.

6 — Tahdidi sin kanununa tevfikan adiyen tekaüdü icra kılınmış olan Harp tarihi encümeninde Tuğbay Hüseyin Hüsnünün malûliyet derecesi üzerinden tekaüdünün icrası hakkındaki

6 — Tahdidi sin kanununa tevfikan 192 lira maaşla tekaüdü icra edilmiş olan Tuğbay Hüseyin Hüsnünün malûliyet iddiası üzerine Divanı muhasebat umumî heyetince yapılan tetkikat

evrakın reddine dair ikinci daire kararına müsteniden yazılan takrire itirazın Millî Müdafaa vekâletinden alınan 12 - XII - 936 tarihli ve 21238 sayılı tezkerede: Emekli Tuğbay Hüseyin Hüsnünün dosyasında görüldüğüne göre 333 senesi Gazze muharebesinin vukuuna kadar hiç bir kulak arızası tesbit edilmemiş ve savaş cebhesinde devam edegelen şiddetli harblerin sonunda yani 334 senesinde kendisi esarete giriftar olmuş ve ancak 336 tarihinde vatanına dönebilmiş olup 336 senesinde kulak mütehassısı profesör Sani Yaver tarafından yapılan muayenesinde (otosikleroz) bulunduğu ve 933 tarihinde Trabzon süel hastanesi kulak uzmanı doktor Saidin raporunda da (otosikleroz) mevcudiyeti tesbit edilmiş ve nihayet sin tahdidi dolayısıyla tekaüd edildiği zaman aynı hastalığın ilerlemiş ve dereceye girer şekilde mevcud olduğu anlaşılmış bulunduğu binaen Gazze harbine kadar hiç bir kulak arızası mevcud olmadığı bu nevi kulak arızasına sebebiyet vermesi melhuz olan başka bir hastalığa tutulmuş olduğunu gösteren fennî ve idarî bir vesika bulunmadığı savaş esnasında (otosikleroz) un zuhur ve inkişafına sebep olacak maddî sebeplerin mebzuliyeti ve esaretten döndükten sonra kulaklarında (otosikleroz) teşhis edilmiş bulunması ve bu hastalığın tedavisinin mümkün olmadığı göz önünde bulundurularak bu arızanın harp ve vazife icabatından ileri geldiğini kabul etmek fennî, maddî ve hakikî bir hâdiseden ibaret olduğundan bahsile keyfiyetin bir kerede Umumî heyetce müzakeresi istenilmiş olmakla 2514 sayılı Divan kanununun 73 nevi maddesi mucibince teşekkül eden heyetce müddei umumî huzur ile yapılan tetkikat neticesinde:

Divanı muhasebatın haziran - agustos 934 raporları üzerine Meclisi âlice ittihaz buyurulan 895 sayılı ve 12 - V - 935 tarihli kararın 15 nci fıkrasında:

Malûliyetin, vazife esnasında ve vazife icabı olduğu hakkında hâdisenin zamanı vukuunda tanzim edilmiş olması lâzımgelen tabib raporu ile tevsikî icab edeceği gösterilmiş alub mütekaid tuğbay Hüseyin Hüsnünün malûliyetine dair vaka zamanına aid tabib raporu bulunmadığı gibi kulaklarındaki arızanın büyük harbde infilâk ve tarrakalardan husule gelmesi keyfiyetinin fennî kanaate istinad ettirilmesi de, malûliyetin tevsikî kanaate değil hakikate müstenid olmak lâzım geldiği cihetle, 195 sayılı

üzerine verilen karar ve bu babdaki dosya encümenimizce incelendikte, adı geçenin umumî harpten sonra Trabzon askerî hastanesinde iki defa yapılan muayenesi neticesinde verilen raporlardan birincisi olan Nisan 338 tarihli raporda kulaklarındaki işitme noksanının onda iki ve teşrinisani 338 tarihli ikinci raporda da onda bir denilerek bu hastalığın emrazı intanii mütekaid neticesi olduğu tasrih edilmiş bulunmasına ve tekaüdünün icerasından sonra Gülhane hastanesinden verilen 14 teşrinievvel 935 tarihli raporda «Hastalığın mihaniki sebepleri meyanında infilâk ve tarrakalar mevcud olabilir» diye ihtimale istinaden bunun 333 senesinde Gazze muharebesindeki top tarrakalarına bağlanmak ve bu hastalığın vazife esnasında hâdis ve vazifeden münbais olduğu şuhud vesikası ile tevsik edilmek istenildiği görülmesine nazaran encümenimizce Divanın bu babdaki mütalea ve muamelesi yerinde görülmüştür.

tefsir kararına uygun düşmeyeceğinden bu babda ikinci daire kararına istinaden yazılan 22-X-1936 tarihli ve 5474 sayılı takrirde yazılı red sebepleri varid bulunmuş olmakla kararın tadiline mahal bulunmadığı ve tahsisi maaş evrakının Millî Müdafaa vekâletine iadesi kararlaştırılmıştır.

7 — Sofya elçiliği kâtibliğinden merkeze naklolunan Fethi Osmanın bir refikası, iki çocuğu ile Ankaraya kadar yaptığı seyahatlerine müteallik olarak Hariciye vekâleti Muhasebe müdürlüğüne tanzim edilerek vizesi için Divana sevkedilen 24-XI-1936 tarihli ve 2034, 2035, 2036 sayılı ita emirlerinin tetkikında:

Sofya - İstanbul için tahakkuk ettirilen tiren ve bağaj ücretlerinde fazlalık görülerek sebebinin tayin ve tesbiti hakkında vazılan istizah müzekkeresine alınan birinci cevabda:

Aradaki farkın, levanın tedarikinden tevellüd eyleyen kur farkı olduğu, bir liraya mukabil 64 leva gönderildiği, bu itibarla yanlışlık olmadığı beyan edilerek eşya nakliyesine aid sualin cevapsız bırakılması üzerine yataklı vagon Ankara şubesinden yapılan hususî tahkikata ve sebbeden misallerine ve aynı zamanda çoktan beri levanın da türk lirası gibi stabilize vaziyetine göre seyahatin icra edildiği 15 ağustos 1936 tarihinde Sofya - İstanbul birinci mevki tiren ücretinin 61 lira 23 kuruş ile yapılacağı halde adam başına verilen 4 558 levanın 64 leva bir lira hesabile 71 lira 22 kuruş etmesi icab edeceğine göre bir nüfus için on liradan dört kişi için kırk lira kadar fazla tahakkuk ettirilmesi sebebinin bildirilmesi ve eşya nakliyesine aid suale cevab verilmesi tekrar istizah edilmiş ve alınan cevabda:

(Yataklı vagon idaresi İstanbuldan Sofyaya gidecek olan bir yolunun aldığı bilet ücretini söyleyebilir. Bu da 61 lira 22 kuruş olağidir. Sofyadan İstanbula birinci yataklı ücreti 4 558 leva olup harcırah olarak gönderilen para istihkak sahibinin eline 64 leva bir lira hesabile geçmiş bulunmaktadır. Buna nazaran 4 558 le ve 71 lira 21 kuruş yapar) denildikten sonra İstanbuldan tedariki ile Sofyadan tedariki arasında bilet bedelinin bu farkının vücade gelip gelmeyeceği yataklıdan sorulursa anlaşılacağı ve bu hususta yataklı ile görüşülerek noktai nazarlarda mutabakat hasıl olduğu bildirilmiştir.

7 — Sarf evrakı müsbitisinin Divanı muhasebatea kabul edilebilecek şekil ve surette ihzar ve ibrazı alâkalılar ile tahakkuk dairelerine aid vazaif cümlesinden bulunmasma binaen Divanca yapılan muamele salâhiyeti dairesinde görülmüştür.

Cari muameleye nazaran tren ücretleri ve eşya nakliyesi emsaline ve yataklı vagon şirketi Ankara şubesinden alınan malûmata uygun olmadığından gösterilen sarfiyatın tevsikına talikan bu babdaki ita emri Hariciye vekâletine iade kılınmıştır.

8 — Kırtasiye depolarından mülhakat dairelerine sevk edilen yazı makineleri ile kırtasiye bedelleri olup bütçeden mahsub edilmek üzere vize için gönderilen 19/II ve 7,9/XII/1936 tarihli ita emirlerinin tetkikinde 23 556 lira 78 kuruşluk yazı makinesinin 2 nci kânun 1936 ayı zarfında mülhakata sevk ve irsaliyeler de aynı tarihte tanzim edildiği halde bir kısım irsaliyelerdeki tarihlerin haziran 1936 olarak tashih ve 1936 senesi bütçesinden mahsubu cihetine gidildiği görülerek irsaliyelerdeki tarihlerin tashih ve 1935 senesinde mülhakata sevk edilmiş olan yazı makineleri parasının geçen sene düyunu tertibiinden mahsubu lâzım gelirken 1936 senesi mefruşat tahsisatından mahsubu cihetine gidilmesi sebebi istizah edilmişti.

Levazım müdürlüğü ifadesine atfen Maliye muhasebe müdürlüğünden verilen cevapta: (Kırtasiye depolarında 1935 senesinde mülhakat Maliye dairelerine ariyeten ve berayi tecrübe verdirilen yazı makinelerinin bedelleri o sene bütçesinden mahsub ettirileceği zannile depo memurluklarına irsaliyelerine 1935 senesi tarihleri yazılmış olduğu kırtasiye müdürü tarafından görülerek tashih edildiği) cevabı verilmiştir. Kırtasiye depolarından mülhakata sevk edilen bilûmum mefruşat ve kırtasiyenin sevk tarihinin müsadif bulunduğu sene bütçesinden mahsubu mukaddema D. M. Heyeti umumiyesince kararlaştırılmış ve şimdiye kadar irsaliyelerde yazılı sevk tarihleri tahakkuka esas tutularak bu tarihlerin müsadif bulunduğu sene bütçesinden mahsubuna devam edilmekte bulunmuştur.

Yazı makinelerinin kırtasiye deposunca hini mubayaasında muayeneleri yapılarak tesellüm edilmiş olacağına ve bu suretle satın alınarak parası verilmiş olan mezkûr makinelerin ariyeten kullanılması hakkında bir usul ve kaide mevcut bulunmamasına binaen Kırtasiye depolarında 1935 malî senesinde sevk ve aynı sene zarfında mahallerine gitmiş velevki ariyeten olsun dairelerce istimaline başlanmış bulunan mef-

8 — Masrafların icra ve hizmetin ifa edildiği seneler bütçelerinden mahsubu muhasebei umumiye kanununun sarih hükümleri cümlesinden bulunmasına binaen kırtasiye depolarından 1935 senesinde mülhakata gönderilen eşyanın bedelleriyle sevk masraflarının da o sene bütçesinden mahsubu yolundaki Divan mütaleası yerinde görülmüştür.

ruşat ve kırtasiyeye aid irsaliyedeki tarihlerin tashihen bütçe senesinin değiştirilmesi bütçe esasatı ve muhasebeî unuuniye kanunu ahkâmına muhalif görülmüş olmakla ita emirlerinin fasıl ve maddelerinin tashihine talikan Maliye vekâletine iade kılınmıştır.

9 — Profesör Herman Yansen e verilmek üzere tanzim ve vize için Divana gönderilmiş olan 23 - XII - 1936 tarihli ita emrinin tedkikinde: Münakid mukavelename mucibince tediyesi istenilen paranın 1935 malî senesi zarfında tahakkuk etmiş olduğuna göre bütçenin geçen sene duyunu faslından verilmesi lâzım iken 1936 bütçesinden tediyeye edilmiş olduğu grülmekle sebebinin beyanı hakkında yapılan istizaha verilen cevabda işbu tediyat mukavelenameden mütevellit bir sarfiyat olup mukavele üç sene için carî ve muteber olduğundan mezkûr meblâğın bu sene bütçesinden verilmesinde bir mahzur görülmediği ve bütçeye konulan tahsisat mukavelenameye göre konulmuş olduğundan tahakkuk ettirildiği beyan edilmiş ise de ita emri muhteviyatının 1935 senesinde yapılmış hizmet mukabili tahakkuk ettirilmiş bulunmasına binaen 1935 senesi bütçesinden verilmesi muvafık olmayacağından halile vizesi mümkün olmayan ita emri İmar müdürlüğüne iade kılınmıştır.

10 — Alay imamlığından mütekaid Memed Mesudun karısı Hamide Uluğ imzasile verilen arzualde:

5 nisan 936 tarihinde vefat eden zevcinin yetimleri kendisile 328 doğumlu Kâmil ve 326 doğumlu Aziz isminde iki oğlundan ibaret olup tekaüd kanunu, birinci derecede müstahakki maaş yetimleri zevce ve evlad olarak göstermekte ve evlâdı da yirmi yaşından aşağı çocuklar olmak üzere tarif etmekte olduğu ve Kâmil babasının vefatında yirmi beş yaşında ve erkek çocuk olması itibarile yetim maaşından istifade etmiş ve nitekim Aziz de 26 yaşında olduğundan müstahakki maaş görülmemiş; ancak Kâmil Baytar mektebinde ve âli tahsilde bulunması noktasından müstahakki maaş ad edilerek ona da maaş tefrik ve tahsis kılınmış ve tahsis evrakı Milli Müdafaa vekâletinden tescil ve tasdik için Divana gönderilmiş bulunduğu izah edildikten sonra bu tahsisin esas itibarile yanlış olduğu çünkü kanun 25 yaşına kadar maaşa istihkakı

9 — Bütçe senesine muvafık olmayarak yapılan sarfiyatın senesi bütçesinden mahsubu hakkındaki Divan mütaleası yerinde görülmüştür.

10 — 1683 numaralı tekaüd kanununun 47 nci maddesinin ikinci fıkrasında (Âli tahsilde bulunan çocukların maaşları 25 yaşını geçmemek üzere tahsillerinin ikmaline kadar verilir) denilmiş ve bu suretle bu kabîl yetimlerin yüksek tahsillerini yapabilmelerini temin için bu sarîh hüküm tedvin kılınmış olmasına göre pedderlerinin vefatlarında yirmi yaşını geçmiş ve fakat yirmi beş yaşını doldurmamış olmakla beraber yüksek bir mektebde tahsilde bulunanlara yetim maaşı bağlanmasında kanuna uysızlık olmadığı gibi bu kabîl yetimlerin tahsillerini bitirdikleri veya 25 yaşını doldurdıkları zaman kesilen maaşlarının diğer yetimlere zamm edilmesine de 64 nci maddenin sarîh hükmü karşısında inkâm olmadığından Divanca yapılan muamele yerinde görülmüştür.

kız çocuklarda kabul etmiş ve hatta 25 yaşını ge-
genlere de bir ikramiye verilmek suretile kesmek
esasını koymuş olub erkek çocuklarda ise yirmi
yaşına kadar yetim çocuklar olarak kabul ve bu
suretle yetim maaşı tahsis edildiği ve yirmi ya-
şına vasıl olanlar için âli tahsilde ise müstahakkı
maaşdır denmemekte olduğu ve şu sebeble yirmi
yaşından sonraki tediyat kanunî istihkakı iskat
edenler için bir atıfeti mahsusa olduğu, Kâmilin
âli tahsilini tamamlaması sebeble 14 - IX - 936
tarihinden itibaren tahsil ile alâkası kalmamış
olduğundan bunun kendisine naklen ve iadeten
tahsisi ve muamelesinin tashihi icab edeceği ve
tekaüd kanununun 64 neü maddesi bunda asla
mevzubahs olamayacağı zira bu maddenin
intikalini menettiği maaş her hangi bir
suretle kesilen yetim maaşı olub Kâmile
tahsis edilmek istenilen miktar asla öyle
bir yetim maaşı ve istihkakı olmadığı
beyan ve bu maaşın kendisinin istihkakından
âtifete veya hilâfı kanun sehven ayrılan bir
para olmasile atıfet esbabı da zail olduğundan
maaşına zam ve ilâvesi talep edilmiş olmakla
bu hususta Millî Müdafaa vekâletinin de mü-
taleasına müracaat edilerek alınan cevabda
imam Mesudun oğlu Kâmil 1330 doğumlu
olub babası 5 - IV - 1936 tarihinde ölmüş ve bu
tarihte oğlu Kâmil Yüksek Baytar okulunda
bulunmasından 1683 numaralı kanunun 47 ne
maddesinin ikinci fıkrası mucibince oğluna da
maaş bağlanmış olduğu beyan kılınmıştır.

Divanı muhasebat Heyeti umumiyesince bu
hususla dair dosya tekik edildikse; müteveffanın
4 - IV - 1936 tarihinde vefatına mebni karısı
Hamide ile Baytar mektebi âlisine müdavim
1330 doğumlu oğlu Memed Kâmile 1 - V - 1936
tarihinden itibaren yirmi birer liranın tahsis
edildiği anlaşılmalı icabı müzakere edildi:

Azadan bir zat kanunun 47 ne maddesi ye-
tim maaşlarının verilmesi cevazını mutazammın
ve bu da tahsis edilmiş bulunan maaşların de-
vamı tediyesi demek olub 19 yaşını ikmal eden
yetimlere maaş dahi tahsis edilemeyeceği re-
yinde bulunmuş ise de evvelce Divanı muhase-
bat Heyeti umumiyesince ittihaz edilmiş olan
kararda zikredildiği üzere 1683 numaralı teka-
üd kanununun 47 ne maddesinde tahsilde bu-
lunan çocukların yetim maaşlarının verilmesi
kabul edilmiş olduğuna göre pederlerinin ve-
fatlarında tahsilde bulunan yetimlere maaş

tahsisi doğru olacağı ekseriyetle yeniden takarür ettirildikten sonra bunun hâdiseye tatbikına ve bu suretle yapılan tahsislerde maaş hakkı sukut edenlerin maaşlarının diğer yetimlere intikal edib edemeyeceğine nakli müzakere edildi :

Azadan üç zat mümasili bir mesele hakkında Divanı muhasebat Heyeti umumiyesince (13 - VI - 1932) tarihinde ittihaz edilip bu defa da ekseriyetle tekrar edilen kararın mevzuu hadisede bir yetim mevcud olup diğer hissedarı hazine teşkil etmekte olduğu ve kanunun 47 nci maddesi tahsilde bulunan yetimlerin tahsillerini ikmal etmelerini teminen yetim maaşlarının verilmesini teviz ettiğine göre esasen katında veya ademi tahsisinde Hazineye kalması icab eden bu yetim maaşının tahsisi veya devamı tesviyesinde hak gayri mevzubahs olamayacağından pederlerinin vefatında 19 yaşını ikmal etmiş bulunmakla beraber tahsilde bulunanlara da maaş tahsisinde kanuna bir uyarsızlık olmaz ise de bu defa müzakere olunan hadisede diğer bir yetim dahi mevcud bulunduğundan bidayeti tahsisde tahsilde bulunan yetime tahsis olunacak maaşın Hazine hissesi mukabili olarak kabulü ile diğer yetimin maaşının ana göre tahsisi lâzım geleceği ve bu suretle tahsis olunacak maaşlardan ıskat edilenlerin artık diğer yetime intikali mevzubahs olamayacağı mütaleasında bulundular isede kanunda yetim maaşlarının sureti tahsisine dair hükümlerde müteveffanın tekaüd maaşının Hazinesinin de bir hissedar olarak iştirakile mevcud yetimler arasında taksimi kabul edilmiş ve pederlerinin hini vefatlarında 19 yaşını ikmal etmiş olmakla beraber tahsilde bulunanların yetim maaşına istihkakları kabul edildikten sonra bunların hissesinin tayininde Hazinesinin hissedar olarak dahili hesap edilmemesi kanunun sarahatine karşı mümkün olamayacağı ve tahsilde bulunan yetimlerin tahsillerinin temininin vazır kanunca maksud bulunduğu kabul edilince bunlardan pederlerinin vefatında 19 yaşını ikmal etmemiş bulunanlara maaş tahsisi nasıl diğer yetimlerin hisselerine ve hakkı gayre tecavüz ad edilmiyorsa 19 yaşını ikmal edenlere de maaş tahsisinde diğer yetimlerin bir hak iddia etmeleri ve bilahara maaş hakkının sukutunda da kanunun 64 ncü maddesindeki sarıh hüküm karşısında hissesinin intikalini talep eylemeleri varid ve şayanı kabul olamayacağı ve keyfiyetin müstediye o suretle tebliği ile beraber

üç aylık rayorla Meclisi âliye arzı ekseriyetle kararlaştırıldı.

II — İktisad vekâleti teşkilât kanununun altıncı maddesine istinaden ofis muamelâtına müteallik tetkikat yapılmak üzere yedi ay merkezde çalıştırılması kaydile 1.II.1936 tarihli müzekkere ile Irak ajanlığına tahvilen tayin edilen Berut ajanı Yusuf Saimin 1 nci kânun 1936 üretti hakkında tanzim edilip Divana gönderilen 25.XII.1936 tarihli ve 182 sayılı itâ emrinin tetkikinde, teşkilât kanununun altıncı maddesile vekâlete verilen salâhiyetin millî hududlar dahiline maksur olması iktiza edeceğinden işbu tahakkukun kanun hükmü ile ne suretle telif edildiğine dair yazdan istizah müzekkeresine dairesince verilen cevapta 2450 numaralı kanunun altıncı maddesi vekâletin kendi teşkilâtı dahilindeki memurları istediği yerde mutlak olarak istihdama salâhiyet verdiğinden bahsedilerek ita emrinin vizesinde ısrar edilmiş ise de 2450 numaralı teşkilât kanununun altıncı maddesi hükmü merkez ve vilâyetler teşkilâtına aid olup bu maddeye istinaden dış memleketler teşkilâtına dahil bir memurun merkez veya vilâyetlerde istihdamı caiz görülmemekle beraber adı geçen, vazifesine aid tetkikat için memleket dahilinde seyahat etmiş veyahud muvakkaten celbedilmiş olmayıp Irak ajanlığına naklinden beri ve hattâ daha evvel bulunduğu Berut ajanlığına dahi mütemadiyen merkezde istihdam edildiği ve bu istihdam keyfiyeti zikrolunan altıncı madde hükmünün memleket dahil ve harici teşkilâta şamil telâki edilmesinden ileri geldiği anlaşılmış olmakla bu hususa dair ita emri İktisad vekâletine taktırir ile iade kılınmıştır. Bu takrire itirazın İktisad vekâletinden yazılan tezkerede Yusuf Saimin merkezde muvakkaten istihdamı vekâlet teşkilât kanununun altıncı maddesine müstenid olmayıp mumaileyhin Irakda deruhte edeceği memuriyetin hüsnü ifasını teminen burada kendisine Türk ofisi yasası mucibince yaptırılması zarurî görülen tetkikat ile alâkadar olduğu ve mart 1937 nihayetine kadar merkezdeki çalışmalarını bitirerek memuriyeti mahalline azimet mecburiyetinde bulunduğu beyanile keyfiyetin bu bakımdan tetkik ve tasvibi talep edilmiş ve bunun üzerine icra kılınan tetkikat neticesinde:

Yusuf Saimin Irak ajanlığında istihdamı key-

11 — İktisad vekâleti teşkilât ve vazifeleri hakkındaki 2450 numaralı kanununun altıncı maddesinde yazılı (taşra) tabiri umum kanunlarımızda ve müteamil olan kullanım tarzımızda eenebi memleketleri ihtiva etmeyip Devlet merkezi haricinde kalan memleket aksamı demek olmasma ve malî kanunların, sarahat olmadıkça, tevsi, suretliie tatbiki gayricaiiz bulunmasma mebni Divanea müttehaz karar yerinde görülmüştür.

fiyetinin teşkilât kanununun 6 nci maddesine müstenid bulunduğu ilk istizaha Türk ofis başkanlığı tarafından verilen cevabda beyan edilmiş ve muamaileyh bu ajanlığa tayininden beri mahalli memuriyetine azimet etmediği gibi bu memuriyete tekaddüm eden Beyrut ajanlığı uhdesinde bulunduğu müddet zarfında da oraya gitmeyerek 1936 senesi ağustosundan beri müstemirren merkezde istihdam kılınmış olup gerek Türkofis başkanlığının yukarıda arzedilen sarih cevabına, gerek vaka ve hadiselerin daha belîğ olan delâlet ve şahadetine nazaran muamaileyhin memuriyetine aid tetkikat için muvakkaten burada alıkonulmuş bir memur mahiyetinde telâkkisine imkân görülmemiş ve zaten Türkofis iç yasasının haricî teşkilâta aid kısmında bu teşkilâta istihdam olunacak memurların iki senede bir aynı ücret ve tahsisatı almak üzere bir ay müddetle memlekete çağırılarak istihsal ve ihraç merkezlerinde seyahat ve tetkikat ile mükellef tutulacakları yazılı olup adı geçenin vaziyeti bu yasaya da tevafuk etmemekte bulunmuş olduğundan ita emrinin vizesine imkân olmadığı tekrar İktisad vekâletine işar kılınmıştır. Bu ikinci işara alınan cevapta Yusuf Saimin 1 - II - 1937 tarihinden itibaren tercümanlar kadrosuna alınmış ve kendisi 1 - XII - 1936 dan itibaren idarî zaruretlere binaen merkezde çalıştırılmış, binaenaleyh, 1 nci ve 2 nci kânunlar için cerimisle istihkak kesbeylemiş olduğu bildirilmiş olmakla keyfiyet bu defa heyeti umumiyede müzakere edildikte: Yusuf Saimin Irak ajanlığına tayininden beri mahalli memuriyetine azimet etmediği gibi bu memuriyete tekaddüm eden Beyrut ajanlığı uhdesinde bulunduğu müddet zarfında da oraya gitmeyerek 1936 senesi ağustosundan beri mütemadiyen merkezde istihdam edildiği anlaşılmış ve şu suretle memuriyetine aid tetkikat ve tahkikat için muvakkaten burada alıkonulmuş bir memur mahiyetinde telâkkisine imkân görülmemiş ve esasen Türkofisi iş yasasının haricî teşkilât kısmında da bu teşkilâta istihdam olunacak memurların iki senede bir aynı ücret ve tahsisatı almak üzere bir ay müddetle memlekete çağırılarak istihsal ve ihraç merkezlerinde seyahat ve tetkikat ile mükellef buldukları yazılı olup muamaileyhin vaziyeti bu yasa hükmüne muvafık ve İktisad vekâleti teşkilât kanununun (6) nci maddesi bu tarzı istihdama müsaid

bulunmamış olmakla 1936 malî yılı birinci ve ikinci kânun istihkaklarına aid ita emirleri vize edilmeyerek 10 - II - 1937 tarihli ve 112620/529 numaralı tezkere ile İktisad vekâletine aide kılınmıştır.

Ayancığın Haremşah köyünden Tütüncü oğullarından Şükriüğü Memedin ölüm cezasına çarptırılması hakkında

(*Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 15/VI/1937 - Sayı : 3631*)

No.
1005

Ayancığın Haremşah köyünden Memedoğlu Hüseyini taammüdle öldürmekten suçlu aynı köyden Şükriüğü 1324 doğumlu Memed hakkında Sinob Ağır ceza mahkemesince hükmedilen ölüm cezasının hafifletilmesini veya değiştirilmesini istilzam eden bir sebep görülemediğinden Teşkilâtı esasiye kanununun 26 ncı maddesi mucibince bu cezanın infazına karar verilmiştir (*Cild 16 - Sayfa : 231 ve Cild 19 - Sayfa : 48,91*).

7 haziran 1937

Keskinin Mahmadlı Balâ köyünden Çavuşoğullarından Osmanoğlu Ömerin ölüm cezasına çarptırılması hakkında

(*Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 15/VI/1937 - Sayı : 3631*)

No.
1006

Keskinin Halifeli köyünden Tayyaroğlu beki İzzet ile Kezbanı öldürmekten suçlu Keskinin Mahmadlı Balâ köyünden Çavuşoğullarından Osmanoğlu 1306 doğumlu Ömer hakkında Ankara Ağır ceza mahkemesince verilen ölüm cezasının hafifletilmesini veya değiştirilmesini istilzam eden bir sebep görülmediğinden Teşkilâtı esasiye kanununun 26 ncı maddesi mucibince bu cezanın infazına karar verilmiştir (*Cild 16 - Sayfa : 231 ve Cild 19 - Sayfa : 48, 91*).

7 haziran 1937